

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/62/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7518010526
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Ševčovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7518010526.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a sudcov JUDr. Bc. Milana Husťáka a JUDr. Zuzany Homzovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11. septembra 2019, v trestnej veci obžalovaného S. K., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 14.3.2019, sp. zn. 2T/99/2018 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. z a m i e t a sťažnosť okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 280 ods. 2 Tr. por. postúpil trestnú vec Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 2T/99/2018 vedenú proti obžalovanému S. K. Obvodnému úradu Košice - okolie, (správne Okresnému úradu Košice - okolie), Hroncova č. 13, Košice, na prejednanie ako priestupok.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť okresný prokurátor, ktorú odôvodnil tak, že v prípravnom konaní boli jednoznačne preukázané skutočnosti, ktoré odôvodňovali podanie obžaloby na S. K.. Poukázal na výpoveď poškodenej, ktorá podrobne popisala priebeh deja a okolností, za ktorých došlo ku skutku. Vierohodnosť jej výpovede bola objektivizovaná aj v znaleckom posudku. Nestotožňuje sa s dôvodmi uvedenými v uznesení okresného súdu, ktorým rozhodol o postúpení veci, že konanie obžalovaného nebolo natoľko závažné, aby naplnilo skutkovú podstatu trestného činu nebezpečného vyhrážania v zmysle § 360 ods. 1, 2 Tr. zák. Má za to, že v čase útoku mal obžalovaný záchvat poruchy impulzov, čo potvrdil aj znalecký posudok MUDr. P. z odvetvia psychiatria, a preto je toho názoru, že tvrdenie poškodenej a jej strach z toho, že by bol schopný naplniť svoje vyhrážky bol opodstatnený.

K sťažnosti prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne tak, že podaná sťažnosť a jej písomné zdôvodnenie nezodpovedá dôkaznej situácii v spise. Má za to, že okresný súd rozhodol správne, svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo zdôvodnil takými skutkovými okolnosťami a myšlienkovými úvahami, ktoré vo svojom súhrne predstavujú ucelené a logické myšlienkové úvahy subsumované pod právnu normu. Zotrval vo svojich skutkových tvrdeniach v tom, že poškodenej sa nevyhrážal zabitím. Nepopieral ani nepopiera, že medzi ním a poškodenou došlo v inkriminovaný deň k nehode kvôli zápožičke notebooku. Bola to práve poškodená, ktorá mu adresovala slová, že uvidí toto čo ešte nevidel. Správanie poškodenej a jej vnútorné prežívanie najlepšie vystihujú jej vlastné slová, ktoré súdu adresovala na hlavnom pojednávaní dňa 5.2.2019 kde uviedla, že návrh na rozvod manželstva podala až koncom augusta preto, lebo stále verila, že sa spamätá. Má za to, že pokiaľ by poškodená pociťovala dôvodnú obavu, teda vyšší stupeň tiesnivého pocitu, nebolo by na mieste uvažovať o jeho náprave v tom zmysle, že sa spamätá. Záverom poukázal na nelogickosť v tvrdení, že mal uviesť, že počká na to, až budú všetci doma, aby ich pozabíjal, keď najstarší syn s nimi v jednej domácnosti v podstate nežije, a tiež v tom, že dcéra v priestupkovom konaní neuvádzala, že by jej mal tiež povedať, že ich pozabíja, keď budú všetci doma. Navrhol, aby odvolací súd sťažnosti prokurátora nevyhovel.

Na základe podanej sťažnosti krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na to, že v konaní bolo preukázané, že medzi manželmi došlo ku konfliktu v súvislosti s „nepožičaním“ notebooku obžalovanému na tipovanie. To, že sa obžalovaný poškodenej vyhrážal poškodenej zopakovala v prípravnom konaní aj pri výsluchu na súde, pričom hodnovernosť jej výpovede bola konštatovaná v záveroch znaleckého posudku z odboru psychológie. Znalčka na základe vyšetrenia poškodenej sa jednoznačne vyjadrila, že v čase vyšetrenia sa poškodenej obžalovaného bála a jej obava z vyhrážok obžalovaného bola dôvodná. Navyiac sa takto nesprával prvý raz.

Vzhľadom k okolnostiam prípadu bol okresný súd toho názoru, že konanie obžalovaného nebolo natoľko závažné, aby naplnilo skutkovú podstatu trestného činu nebezpečného vyhrážania v zmysle § 360 ods. 1, 2 Trestného zákona.

Obžalovaný je tzv. patologickým hráčom závislý od tipovania v stávkových kanceláriách a to už 25 rokov, teda aj v čase zoznámenia s manželkou. Poškodenej stále verila, že s tým obžalovaný prestane. Postupom času však závislosť obžalovaného začala zasahovať do života a tak, ako je to popísané aj v znaleckom posudku, došlo k poškodeniu sociálnych rodinných hodnôt a k zadĺženiu.

Znalčka z odboru zdravotníctva odvetvie psychiatria MUDr. P. konštatovala, že u obžalovaného zistila poruchu kontroly impulzov (prítomnú aj v čase skutku) s preferenciou stávkovania a neustálym maladaptívnym správaním v anamnéze s potrebou hrať za účelom dosiahnutia vzrušenia, s intenzívnym nutkaním ku hre s opakovanými neúspešnými pokusmi kontrolovať, prerušiť alebo vzdať sa hry.

Poškodenej uviedla, že v období, keď obžalovaný netipuje je dobrý, venuje sa rodine a záchvaty agresie má v stave, keď mu napr. nevyjde tiket, vtedy ho rozčúlia aj bežné veci, teda iba v súvislosti s jeho hráčskou vášňou. Obžalovaný nepožíva a ani nikdy nepožíval alkoholické nápoje. V súčasnosti obžalovaný svoj postoj prehodnotil, uvedomil si, že jeho závislosť na tipovaní ho stála rodinu a má finančné problémy. Preto pravidelne navštevuje psychiatra a je ochotný sa podrobiť aj ústavnej liečbe. Aj keď súd nebagatelizuje strach poškodenej v čase vyhrážok, okolnosti za ktorých vyhrážky nastali (poškodenej odmietla obžalovanému požičať notebook na tipovanie) u obžalovaného pri jeho silnej závislosti vyvolali slovnú agresiu a dostal sa do amoku tak, ako to popísala poškodenej.

Obžalovaný je dlhodobo zamestnaný, nebol nikdy súdne trestaný, s poškodenej t. č. nežijú v spoločnej domácnosti, komunikujú bežne ohľadne detí, ktoré chodí obžalovaný navštevovať. Obžalovaný prejavoval počas hlavného pojednávania snahu po náprave, čo sa týka jeho závislosti, aj keď vyhrážanie poškodenej v celom rozsahu popieral.

Podľa názoru okresného súdu v rodine obžalovaného ide o dlhodobý rodinný konflikt, obžalovaný je osobou závislou a neumožnenie mu tipovať u neho vyvolalo neprimeranú reakciu. Obžalovaný sa snaží zbaviť sa závislosti, podľa vlastného vyjadrenia už netipuje a rád by napravil vzťahy s rodinou, je zamestnaný a nechce prísť o prácu, a preto s poukazom na vykonané dokazovanie, berúc do úvahy okolnosti skutku a osobu obžalovaného okresný súd dospel k záveru, že skutok, ktorého sa obžalovaný dopustil nie je trestným činom, nakoľko vzhľadom k okolnostiam, spôsobu jeho vykonania a spôsobenému následku je jeho závažnosť nepatrná.

Nepochybil okresný súd, keď podľa § 280 ods. 2 Tr. por. trestnú vec obžalovaného S. K., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. postúpil na prejednanie ako priestupok.

Krajský súd sa s týmto rozhodnutím okresného súdu plne stotožňuje a dodáva, že zákon nepožaduje, aby súd zistil a konštatoval, že žalovaný skutok je skutočne priestupkom, alebo krajným previnením, ale postúpenie veci tu viaže iba na odôvodnený predpoklad, že príslušným orgánom môže byť takto posúdený. Takýto záver musí mať dostatočnú oporu vo výsledkoch dokazovania, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní riadne a v potrebnom rozsahu s tým, že v danom prípade súd nie je viazaný právnou kvalifikáciou skutku obžaloby.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto krajský súd o sťažnosti okresného prokurátora rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.